PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVIII – Nr. 10236 | 4 PAGINI – 50 BANI | Vineri 5 noiembrie 1982

Comportare meritorie la campionatele mondiale de tir

ECHIPA ROMÂNIEI – „ARGINT" LA PISTOL VITEZĂ

CORNELIU ION

MARIN STAN

GRAȚIAN CALOTĂ

VIRGIL SUCIU

Pe poligonul „El Libertador" din Caracas (Venezuela) au continuat întrecerile **campionatelor mondiale de tir pentru arme cu glonț ale seniorilor.** Ca și în alte ocazii, desfășurarea probei de pistol viteză a adus micii noastre delegații satisfacția de a avea reprezentanți pe podium. De astă dată, echipa **României**, alcătuită din **Corneliu Ion, Marin Stan, Grațian Calotă și Virgil Suciu** (toți aparținînd clubului Steaua București), a reușit să intre **în posesia medaliei de argint, totalizînd 2362 p și avînd deci o medie de 590,8 p.** În acest mod, echipa reprezentativă a României a refăcut diferența față de plutonul fruntaș, care o separa după acel nesatisfăcător loc 4 obținut în 1981, la campionatele europene de la Titograd. Titlul a revenit, conform așteptărilor, echipei Uniunii Sovietice, mai omogenă la nivel ridicat, cu un total de 2376 p. Pe poziția a treia s-a clasat formația Ungariei, cu 2355 p.

Întrecerea individuală a fost cîștigată de actualul recordman mondial, sovieticul **Igor Puzirev,** cu 596 p, urmat de veteranul suedez **Uve Gunnarson,** cu 595 p, care și-a adjudecat un baraj dificil, susținut în compania altor 3 țintași: **Alfred Radke** (R.D.G.), **Serghei Risev** și **Afanasii Kuzmin** (ambii U.R.S.S.), clasați în continuare în această ordine și cu același punctaj.

LOS ANGELES, VISUL UNEI NOPȚI DE TOAMNĂ

● Emilian Nicula: „Voi munci pînă cînd voi simți că nu mai pot. Și încă puțin după aceea" ● „O medalie de aur la Olimpiadă — este tot ce poate aduce nou generația mea handbalului" (Vasile Stîngă) ● O sută de sărituri, în loc de o cupă de șampanie...

Deși campionatele mondiale nu sînt mai puțin importante în cariera unui sportiv, Jocurile Olimpice au devenit pentru performeri „țelul țelurilor". Poate pentru că Olimpiada reunește sub aceeași cupolă numeroase sporturi, poate pentru că fastul ei impresionează puternic, poate pentru că pe porțile ei poți intra doar o dată la patru ani, cert este că astăzi Sarajevo și Los Angeles sînt pe buzele tuturor și nu ești socotit în elită dacă nu te pregătești pentru '84. Sportivii înșiși visează cele două orașe dominate de flamuri albe cu 5 cercuri înlănțuite și, mai ales, podiumurile de premiere, medaliile de aur — cînd sînt foarte ambițioși, de argint și bronz — cînd se află la început de drum sau cînd emoția îi obligă să coboare o treaptă sau două...

Cînd intri în lumea lor, o lume care începe cu un... vis, realitatea te obligă să scuturi mantia reveriei și să înțelegi că medaliile se află pe fruntea unor înalte stînci de granit, pe care campionii le urcă cu sudoarea frunții și cu prețul unor incredibile sacrificii. Privesc, în sala de la „23 August", un adolescent, un băiat frumos, atît de tînăr încît îmi vine să spun „crud de tînăr", rotindu-se cînd într-o mînă cînd într-alta pe calul cu mînere, pînă cînd eu, cel care-l privesc, amețesc... Apoi trece la paralele, apoi la bară, apoi...

metri între sala de gimnastică și cea de jocuri. Răgaz scurt, chiar cînd mergi agale, timp insuficient să închizi numai între filele carnetului impresiile din acel laborator al sîrguinței maximale, în care **Nicula, Georgescu, Odorhean** și colegii lor fac fibrele mușchilor

Handbaliștii aleargă, aleargă, aleargă... Foto: Ion MIHĂICĂ

— Cîte ore ți-ai propus Emilian Nicula să lucrezi, în ritmul ăsta, pînă la Olimpiadă?

— **Nu m-am gîndit la o cifră anume, ci doar să muncesc pînă simt că nu mai pot. Și chiar puțin după aceea...**

— Cîți ani ai?

— 19. (Simte și el că este prea tînăr...). **Dar la Los Angeles voi avea 21 împliniți!**

Deși nu-mi plac calculele, am socotit, totuși, că băiatul acesta crud își va solicita mușchii și răbdarea încă în vreo 2 000 de ore pînă la traversarea Oceanului și totul pentru o singură clipă, cea a bucuriei. Poate să fie vreo 70—80 de să vibreze aidoma coardelor unui violoncel.

Băieții lui Nedef și **Pană** aleargă de zor. „Îi aleargă" cei doi „cerberi", nemulțumiți de solicitările din meciurile cu Bulgaria, meciuri cîștigate la pas, dar fără eforturile cerute. Între ei, între handbaliștii „tricolori", care alcătuiesc singura echipă românească calificată, pînă la această oră, pentru Los Angeles, **Vasile Stîngă.** Îți atrage privirea, chiar dacă nu știi cine este, prin

Hristache NAUM

(Continuare în pag. 2-3)

După succesele de pînă acum ale craiovenilor, în Cupa U.E.F.A.

RĂSPUNDERI SPORITE STAU ÎN FAȚA UNIVERSITĂȚII, ÎNTR-UN FINAL DE SEZON DE MARI SOLICITĂRI

Prin această calificare în turul al treilea al Cupei U.E.F.A., Universitatea Craiova își reconfirmă **cartea de vizită internațională,** prestigiul european clădit — în ultimii ani — prin efortul unei pleiade de jucători talentați, care — dincolo de calități individuale remarcabile — au dovedit (cea mai recentă probă, dificilele meciuri cu Fiorentina!) un frumos spirit de echipă, dăruire în joc în partidele de mare angajament, capacitatea de a se încadra în disciplina pe care o cere azi marea performanță fotbalistică.

Sînt calități certe ale acestei echipe și — ca o urmare firească —, de cîțiva ani buni, ea înseamnă și **un cîmp fertil de selecție pentru echipa națională A,** pentru alte loturi reprezentative.

De ce am făcut această introducere, acum, după meciurile cu Shamrock Rovers (un adversar — după cum s-a văzut — fără prea ridicată clasă europeană) în care, poate, craiovenii au fost mai puțin puși în situația de a apela la toate resursele și potențele lor?

Răspunsul este simplu!

Fază din meciul Universitatea — Shamrock Rovers (3—0): Ștefănescu și Cîrțu în atac, dar Mc Donagh, Stiles și Beglin stopează acțiunea craiovenilor. Foto: Dragoș NEAGU

Pentru că vrem să atragem atenția asupra perioadei de mari solicitări care stă în fața

Radu URZICEANU

(Continuare în pag 2-3)

PROFILURI IALOMIȚENE

Era una din frumoasele după-amieze ale acestei toamne fără sfîrșit, cînd drumul spre Ialomița, scăldat de un soare văratic, îți lăsa impresia că te îndrepți, de fapt, spre Mare. Micul, dar cochetul stadion de fotbal din Slobozia era pustiu. În tribună, trei-patru spectatori. Era avangarda „mesei rotunde". Constantin Manușaride, tatăl arbitrului, „în jur de 80", Octavian Domnișoru, undeva pe aproape, și Nicolae Prișcu, „în jur de 70"... Veniseră să întinerească cu vreo 35—40 de ani, în jurul mesei amintirilor.

Privind stadionul, Octavian Domnișoru a spart tăcerea: **„Are peste 30 de ani arena noastră. Am fost printre nași. Se adunaseră vreo 40 000 de lei pentru o casă de copii. Dar a izbucnit epidemia de poliomielită și am mai lăsat casa la urmă. Am băgat cei 40 000 în acest stadion. Cu 40 000 nu cumpăram decît ceva stîlpi, scînduri și cuie, dar s-a adăugat munca patriotică... muncă multă... de patru milioane, cu toți jucătorii pe „șantier" și cu părinții jucătorilor. Acum aștept ca echipa noastră, care conduce la „C", să ajungă în „B". Sigur că Slobozia nu e chiar printre primele orașe ale țării, dar noi tot așteptăm să fim cu cei mari. În definitiv, dacă județul nostru i l-a dăruit pe Răducanu Rapidului, pe Ivăncescu „Steagului roșu", pe Prepeliță — Oltului și a făcut ce-a făcut ca să-l producă pe Damaschin, despre care aud că e Balaci-ul gărarilor, de ce n-am avea și noi curaj să jucăm în „B?"**

Așa a început, de fapt, top-ul Ialomiței, în jurul unei mese la care s-au mai adunat încă nouă „electori". Rezultatul?

1. NECULA Răducanu (fotbal)
2. VASILE ANDREI (lupte)
3. MIHĂILESCU Ion (fotbal)
4. MARINACHE Atanasie (rugby)
5. FURCOI Doina (handbal)
6. IORGU Nicolae (scrimă)
7. C.S.Ș. SLOBOZIA (scrimă)
8. GÎRBEA Corina (atletism)
9. CHIDU Tudorița (atletism)
10. CEACU Mihaela (karting)

(Un top peste așteptări, am spune, cu atît mai mult cu cît, așa cum afirmă Gheorghe

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag 2-3)

Pentru sporirea potențialului olimpic al fiecărui județ

SITUAȚIA LA ZI: SLABĂ! RESURSELE CLUJULUI, TRADIȚIA SA IMPUN GRABNICE MĂSURI PENTRU REVENIREA LA COTE VALORICE SUPERIOARE

Secții de nivel olimpic 7; secții prioritare: atletism, box, haltere, natație, baschet fete; nr. de antrenori: 136 cu normă întreagă, 73 cu plata cu ora: sportivi legitimați — 19,451; sportivi clasificați — 3520; **sportivi în lotul olimpic — 51, în loturile republicane — 193.**

„Orașul de pe Someș", cum deseori este numită capitala județului din nord-estul Munților Apuseni, a fost, parcă de cînd lumea, leagănul sportului din această parte a țării.

Nostalgiile localnicilor se leagă de nume cu rezonanță ale unor mari sportivi ai țării: **Olga Orban-Szabo** — medaliată cu argint la J.O. de la Melbourne și campioană mondială la floretă, sau **Ileana Silai,** atleta care a stat pe pistă „o veșnicie", avînd în vitrină o medalie olimpică de argint și un titlu european. Pe aceste meleaguri au făcut cunoștință cu gimnastica **Georgeta Hurmuzache-Dumitrescu, Sonia Inovan-Iovan** și **Ileana Săcălici** — medaliate cu bronz la J.O. din anul 1956, de aici s-au lansat în marile arene sportive sprinterul de faimă europeană **Ion Moina,** frații **Radu** și **Horia Demian.**

Nicolae Mureșan, președintele C.J.E.F.S. Cluj, vorbește cu nostalgie și admirație despre ce a fost. Dar nu prea e vreme de nostalgii... **Activitatea la zi, ca și cea din ultimii ani, este foarte modestă, slabă și uneori foarte slabă!**

Așadar, ceea ce a fost, a fost. Să vedem cum stau lucrurile acum, sau cum vor sta peste cîțiva ani, atunci cînd sportivii noștri se vor afla în focul întrecerilor cu reprezentanții altor țări în lupta frumoasă, dar atît de grea, pentru cucerirea laurilor olimpici, sau a altor trofee în marile competiții europene sau mondiale.

Numărul de sportivi clujeni cuprinși în lotul olimpic pare satisfăcător. Trecînd însă în revistă numele presupușilor „olimpici" clujeni vom constata că foarte puține din-

Paul IOVAN

(Continuare în pag. 2-3)